

– Selvsikre mennesker kan

Interview: Det er nemt at blive fortvivlet, når man går rundt og tror, at alle andre har et meget federe liv end én selv. Og så begynder man måske at pynte lidt på sit eget, sådan som personerne gør det i Torben Munksgaards nye roman, »I virkeligheden«.

Af Berit Holbek Jensen,
Dagbladenes Bureau

Hvad er virkeligheden? Eller hvor er den, kunne man også spørge. Derhjemme? Ude i skoven? På internettet? I fjernsynet? Det er dybest set ikke særligt let at svare på, for selv om man måske nok kan mene, at kød og blod og vand og cykelpumper er dét, der ER, mens de ting, vi siger og skriver til hinanden, bare er luftige konstruktioner, så bliver vi jo påvirket af det alt sammen. Og med den utroligt lette adgang vi har i dag til at høre og se alt muligt om alle mulige mennesker stort set hele tiden, er det bestemt ikke blevet lettere at mærke fodfæste, mener den 38-årige forfatter Torben Munksgaard.

I hans nye roman, »I virkeligheden«, bakser 10 forskellige personer med at forene det billede, de gerne vil give af sig selv, med, hvordan de reelt er. Men det er tæt på umuligt, mener Torben Munksgaard, for ingens liv er så spændende og frodige og muntre og rigtige, som vi gerne vil have dem, og dét frustrerer os.

– Jeg tror godt, man kan have en formodning om, at mange mennesker er fortvivlede i den moderne verden. Det er en generel usikkerhed på, hvad ens styrker - ens mål - egentlig er, siger han.

Mig og mig

Identitet er en tråd gennem Torben Munksgaards forfatterskab, der startede i 2007 med romanen »Retrograd«, hvor en 50-årig sofakartoffel beslutter sig for at blive yngre for at finde ud af, om hans liv kunne være blevet anderledes. I den næste, »Den perfekte mand, en selvbiografi«, fra 2009 overtager en ung forfatter en andens identitet, og i 2012-bestselleren »Sort hund« kommer to mænd uforvarende til at bytte liv, da den ene stjæler den andens hund.

I »I virkeligheden« bærer alle personerne enten på en tung hemmelighed eller lever et liv, de forsøger at fremstille som godt. Men forfatteren sørger for, at der kommer grus i maskinen, og løg-

nene afsløres.

– Bogen handler om fortrængninger, siger Torben Munksgaard, som mener, de sociale medier nærmest opfordrer til, at man fortæller en forskønnet historie om sig selv

– Facebook og selfies og den slags er udtryk for, at vi mere end nogensinde har fået mulighed for at kontrollere vores selvfremstilling, og jo mere, vi ønsker at kontrollere, jo mere er der, vi skal holde tilbage, så de andre ikke finder ud af det. Det er blevet tabubelagt at være sig selv, siger han.

Like not

Hvis man er på Facebook, er man jo næsten nødt til at give manden ret, for hvem har ikke oplevet følelsen af fiasko, når man på en dårlig dag får åbnet for skidt og sidder og surfer rundt mellem folks fantastiske ferie billeder og sportspræstationer, deres smukke børns høje gennemsnit til studentereksamen, portrætterne af vennemiddagene og kærlighedserklæringerne til ægtefællen gennem 25 år? Vi VED selvfølgelig godt, at alle har nedture ind i mellem, men dem hører vi kun om, hvis vi rent faktisk er rigtige venner, og det kan ingen være med 300 mennesker, pointerer Torben Munksgaard.

– Man kan ikke rumme følelser for så mange på én gang. Det bliver en slags Barnaby-virkelighed, siger han.

Når vi kun deler vores succeser og ikke vores fiaskoer, bliver Facebook udtryk for dét, Torben Munksgaard også kalder for en »tilpasset« virkelighed. Og ve den ensomme stakkel, der »kun« har 40 FB-venner.

– Det dér med Facebook-venner minder mig lidt om et billede, jeg så, af nogle nordkoreanske generaler, der har så mange medaljer, at de må hænge dem langt ned ad benene. Facebook er Nordkorea for moderne mennesker, siger Torben Munksgaard med et lille smil.

Dybest set kan folk, der elsker Facebook og Twitter og reality-tv, og hvad der nu ellers er af tilpassede virkeligheder, jo være ligeglade med, hvad en forfatter måtte sidde i sit lønkammer og mene om sagen. Nordkoreanske generaler lytter nok heller ikke til kritik. Men hvis nogen tænker, at

– Vi har mere end nogensinde fået mulighed for at kontrollere vores selvfremstilling, og jo mere, vi ønsker at kontrollere, jo mere er der, vi skal holde tilbage, mener forfatter Torben Munksgaard. Foto Thomas A.

der er plads til forbedringer i Nordkorea, kunne det samme måske siges om al vores tvangsmileri på nettet. For hvem gavner vi egentlig ved at fremstille

os selv som mere overskudsagtige, end vi er?

– Jeg synes faktisk, selvsikre mennesker kan virke utroligt skræmmende, siger Torben

Munksgaard, der mener, det er en styrke at bære sin tvivl med sig og stå ved den.

– På mig virker det imødekomende at vise sin usikkerhed, si-

Jeg tror godt, man kan have en formodning om, at mange mennesker er fortvivlede i den moderne verden. Det er en generel usikkerhed på, hvad ens styrker - ens mål - egentlig er.

TORBEN MUNKSGAARD, FORFATTER

virke utroligt skræmmende

Blå bog: Torben Munksgaard

- Torben Munksgaard, forfatter, født 1975 og opvokset i Haderslev.
- BA i filosofi og cand.it.
- Har arbejdet en del inden for tv-branchen, blandt andet sammen med sin far, Frode Munksgaard, og senest som projektleder i Kræftens Bekæmpelse.
- Debuterede i 2007 med romanen »Retrograd«, der er oversat til svensk, norsk og finsk.
- Ud gav i 2009 romanen »Den perfekte mand, en selvbiografi« og i 2012 »Sort hund«.
- I 2013 modtog han Statens Kunstfonds treårige arbejdslegat.
- Torben Munksgaard bor på Nørrebro i København og har en datter på syv år.

mærke den for alvor, når han sidst på måneden slutter som projektleder på Kræftens Bekæmpelse og indleder en karriere som fuldtidsforfatter.

Kæmpe privilegium

Sidste år fik han Statens Kunstfonds tre-årige arbejdslegat, og de første rater står allerede på bankbogen og venter.

– Jeg har altid arbejdet ved siden af mit forfatterskab, så det her er et kæmpe privilegium. Det er det, jeg altid har drømt om, og jeg har masser af gode idéer. Jeg er i fuld gang med et nyt plot, og den næste bog bliver meget længere end de andre, siger han glad.

Indtil videre har han delt vandede, hvad angår anmeldelser. Fra begejstring til skuffelse. Det lever han med.

– Jeg er ikke perfekt. Det er mine bøger heller ikke. I øvrigt må den fuldendte bog vel nødvendigvis være ens sidste. Lige som det fuldendte menneske er det, der ligger i sin grav, ikke?

ger forfatteren, der selv mest bruger Facebook for at promovere sit forfatterskab, og absolut ikke synes, det er fantastisk at blive kontaktet af eks-kærester eller klassekammerater fra folkesko-

len.

– Det gode ved gamle dage er, at de er overstået. Men på Facebook bliver de hængende. Er det ikke meningen med fortiden, at den skal lægge sig bag én, spør-

ger han.

Mens vi andre har travlt med at udvide netværk og få nye »venner« på Facebook, øver Torben Munksgaard sig på det modsatte: At gøre sig uafhængig af andre.

At holde sit eget selskab ud.

– Især i denne tid må det være en sund øvelse at tage en ferie fra det sociale, siger forfatteren, der ser det som en udfordring at vælge ensomheden. Snart vil han

*Torben Munksgaard:
»I virkeligheden«.
304 sider, 299,95 kr.
Lindhardt og Ringhof*